

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Кафедра теорії та методики початкової освіти

СИЛАБУС
вибіркової навчальної дисципліни

ОНОМАСТИКА УКРАЇНИ

підготовки Бакалавр
(назва освітнього ступеня)

спеціальності 013 – Початкова освіта
(шифр і назва спеціальності)

освітньої програми Початкова освіта

Силабус навчальної дисципліни «Ономастика України» підготовки Бакалавр, галузі знань 01 Освіта, спеціальності 013 «Початкова освіта», за освітньою програмою «Початкова освіта». – 2020.

Розробник: кандидат філологічних наук, доцент Данилюк О.К.

Програма навчальної дисципліни затверджена на засіданні кафедри теорії та методики початкової освіти


протокол № 1 від 26.08.2020 р.

Завідувач кафедри:



проф. Пріма Р.М.

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Факультет педагогічної освіти та соціальної роботи
Кафедра початкової освіти

	<p>СИЛАБУС ДИСЦИПЛІНИ «Педагогічна риторика» Ступінь вищої освіти – Бакалавр Спеціальність 013 «Початкова освіта» Освітня програма «Початкова освіта» Рік навчання 1, семестр 2 Форма навчання денна, заочна Кількість кредитів ЄКТС 4,5 Мова викладання українська</p>
<p>Лектор курсу Контактна інформація лектора (e-mail) Сторінка курсу</p>	<p>Данилюк Оксана Климівна oxana.danyliuk@gmail.com</p>

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Таблиця 1

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни
		Заочна форма навчання
Кількість кредитів: 3	Галузь знань: 01 «Освіта/Педагогіка»	вибіркова
Модулів: 3	Напрямок підготовки: 013 «Початкова освіта»	Рік підготовки: 1
Змістових модулів: 2		Лекції: 10 год.
ІНДЗ: немає		Практичні: 10 год.
Загальна кількість годин: 135		Лабораторні: немає
Тижневих годин: 2,5	Освітня програма: «Початкова освіта» Освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр	Самостійна робота: 118 год.
		Консультації: 18 год.
		Форма контролю: залік
Мова навчання	українська	

II. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИКЛАДАЧА

Данилюк Оксана Климівна

Науковий ступінь – кандидат філологічних наук

Вчене звання – доцент

Посада – доцент кафедри початкової освіти

Контактна інформація: +380506346116, oxana.danyliuk@gmail.com

Дні занять <http://194.44.187.20/cgi-bin/timetable.cgi?n=700>

III. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Анотація курсу

Силабус курсу «Ономастика України» складено відповідно до освітньо-професійної програми підготовки бакалавра напряму 013 «Початкова освіта».

Вивчення навчальної дисципліни «Ономастика України» займає важливе місце серед навчальних дисциплін, які забезпечують вищу педагогічну освіту. Вивчення української ономастики допоможе майбутнім учителям початкових класів мати доступ до джерел української історії, духовності, культури, можливість постійно збагачувати духовне життя, утверджувати своє «я» в колективі і суспільстві. Відчувати єдність з Українською державою, відчувати єдність із землею, на якій вони живуть, з народом — творцем і носієм української мови.

Відбір матеріалу і його виклад обумовлений передусім логікою самої науки про мову, а також завданням формування особистості вчителя початкових класів, його світогляду.

Пререквізити і постреквізити навчальної дисципліни

Пререквізитами навчальної дисципліни «Ономастика України» є предмети «Сучасна українська мова з практикумом», «Українська мова (за професійним спрямуванням)», «Педагогіка», «Психологія», «Педагогічна майстерність». Зазначені курси є підготовчою для формування системи знань, умінь і навичок із навчальної дисципліни «Ономастика Україн». За навчальним планом вивчення курсу передбачено протягом одного семестру.

Постреквізитами навчальної дисципліни є «Методика навчання мовно-літературної галузі».

Програма навчальної дисципліни складається з двох **змістових модулів**:

1. Поняття про ономастику. Український іменник
2. Топоніміка. Зооніміка. Космоніміка.

Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни – подати відомості про українську ономастику як розділ мовознавчої науки, навчити студентів використовувати ономастичні знання у навчально-виховній роботі початкової школи.

Завдання курсу – ознайомити студентів із загальнотеоретичними питаннями ономастики; подати історію виникнення і функціонування власних назв в українській мові; з'ясувати особливості правопису, наголошування та відмінювання власних назв; дослідити використання власних назв у курсі початкової школи.

Результати навчання (компетентності)

Вивчаючи курс «Ономастика України», студенти повинні знати:

- визначення основних понять курсу;
- історію виникнення і функціонування власних назв в українській мові;
- специфіку українських власних імен;
- особливості правопису власних українських імен.

Студенти повинні вміти:

- характеризувати основні поняття курсу;
- наголошувати та відмінювати власні назви;
- пояснювати використання власних назв у курсі початкової школи.

IV. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Таблиця 2

Назви змістових модулів і тем	Усього	Кількість годин			
		Лекції	Практичні	Консультції	Самостійна робота
1	2	3	4	5	6
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. Поняття про ономастику. Український іменник					
Тема 1. Ономастика як лінгвістична дисципліна		2		2	20
Тема 2. Власні імена людей		2	2	4	30
Тема 3. Українські прізвища та прізвиська		2	2	4	30
Разом за змістовим модулем 1		6	4	10	80
ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. Топоніміка. Зооніміка. Космоніміка					
Тема 1. Українська топонімія		2	4	4	20
Тема 2. Зооніміка. Космоніміка		2	2	4	18
Разом за змістовим модулем 2.		4	6	8	38
Разом				18	118

V. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОГО ОПРАЦЮВАННЯ

Таблиця 3

№	Тема	Кількість годин
1	<p>Змістовий модуль 1. Поняття про ономастику. Український іменник</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Дохристиянські імена наших предків 2. Дохристиянські імена, вживані тепер. 3. Найбільш поштрена імена серед жінок і чоловіків. 4. Мода на власні імена. Як вона проявляється? 5. Чому виникають варіанти власних імен? 6. Способи творення варіантів власних імен людей. 7. Російські варіанти власних імен, вживані серед українців. 8. Твірні основи прізвищ жителів вашого населеного пункту. 9. Прізвиська жителів вашого населеного пункту, їх мотивація. 10. Прізвиська вчителів школи. 	80
2	<p>Змістовий модуль 2. Топоніміка. Зооніміка. Космоніміка</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Українська топонімія. 2. Різновиди топонімів. 3. Мікро топоніми вашого населеного пункту. 4. Мотивація мікро топонімів вашого населеного пункту. 5. Причини існування зоонімів. 6. Мотиваційні групи зоонімів. 7. Поняття про космоніміку й астроніміку. 8. Поняття про хрематоніми. 	38
Разом		118

VI. ПОЛІТИКА ОЦІНЮВАННЯ

Політика щодо дедлайнів та перескладання:	Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин, оцінюються нижчим балом (75% від можливої максимальної кількості балів за вид діяльності). Перескладання модулів відбувається із дозволу лектора за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).
Політика щодо академічної доброчесності:	Списування під час контрольних та самостійних робіт, екзаменів заборонені (зокрема, з використанням мобільних девайсів). Курсові роботи, реферати повинні мати коректні текстові посилання на використану літературу – плагіат заборонений.
Політика щодо відвідування:	Відвідування занять є обов'язковим. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, навчання за подвійним дипломом, міжнародне стажування) навчання може відбуватись за індивідуальним графіком (в онлайн режимі за погодженням із деканом факультету)

Контроль і оцінка результатів навчання (види контролю, форми контролю)

Види контролю

У процесі вивчення навчальної дисципліни використовуються наступні види контролю:

1. Поточний – здійснюється на практичних заняттях. За змістом він включає перевірку розуміння та запам'ятовування студентом навчального матеріалу, який охоплюється темою лекційного та практичного занять а також самостійною роботою здобувача освіти (умінь самостійно опрацьовувати навчальний матеріал), здатність осмислити зміст теми, що вивчається, умінь публічно чи письмово представити певний матеріал, а також завдань самостійної роботи.

2. Модульний контроль проводиться на останньому занятті модуля, упродовж двох академічних годин. До модульного контролю допускаються лише ті студенти, які виконали у повному обсязі всі види навчальних робіт (реферати, самостійні роботи тощо), передбачені робочою навчальною програмою та силабусом.

Студент вважається таким, що приступив до проходження модульного контролю, якщо він допущений до модульного контролю, з'явився на контрольний захід та отримав кваліфікаційні завдання.

3. Підсумковий – здійснюється у формі письмової комплексної контрольної роботи, яка охоплює весь матеріал тем модуля. Кожному студенту видається варіант контрольних завдань.

Виконання кваліфікаційних завдань кожний студент здійснює індивідуально. Студент може звернутися до викладача за роз'ясненням змісту завдання. При виконанні завдань студент може користуватися за дозволом викладача, словниками. Під час контрольного заходу студенту забороняється у будь якій формі обмінюватися інформацією з іншими студентами або використовувати не дозволені матеріали чи засоби.

Дисципліна складається з трьох змістових модулів. У цьому випадку підсумкова оцінка за 100-бальною шкалою складається з сумарної кількості балів за:

- 1) поточне оцінювання з відповідних тем (максимум 40 балів);
- 2) виконання ІНДЗ, які зараховуються у поточний контроль;
- 3) залік, екзамен (максимум 60 балів).

Таблиця 4

Поточний контроль (маx = 40 балів)					Модульний контроль (маx = 60 балів)			Сума
Модуль I					Модуль II	Модуль III		
Змістовий модуль 1			Змістовий модуль 2		Самостійна робота	МКР № 1	МКР № 2	
T1	T2	T3	T1	T2	5	30	30	100
5	10	10	5	5				
25			10					

Шкала оцінювання

Таблиця 5

Оцінка в балах за всі види навчальної діяльності	Оцінка	
	для екзамену	для заліку
90 – 100	Відмінно	Зараховано
82 – 89	Дуже добре	
75 - 81	Добре	
67 -74	Задовільно	
60 - 66	Достатньо	
1 – 59	Незадовільно	Незараховано (з можливістю повторного складання)

Форми контролю – індивідуальна, фронтальна перевірка, контрольно-модульна робота, екзамен.

Графік виконання завдань:

Здобувачі вищої освіти мають виконувати та надавати викладачеві виконані завдання до кожного практичного заняття, в день його проведення, визначеного навчальним розкладом. Оцінюванню підлягають завдання і до практичного заняття, і завдання для самостійної роботи. У результаті виставляється загальна оцінка з кожної теми. Максимальна оцінка за кожну тему 2 бали. У випадку, коли завдання виконуються не своєчасно без поважної на те причини, максимальна оцінка за тему знижується і складає 1 бал.

Наприкінці вивчення дисципліни здобувач має написати письмову модульну роботу, максимальна оцінка за яку складає 60 балів.

У сесійний період здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня складає залік, який дозволяє підвищити загальний бал.

Максимальна оцінка за курс складає 100 балів.

Критерії оцінювання знань студентів:

«Відмінно» – студент ґрунтовно засвоїв навчальний матеріал; послідовно і повно відповідає на поставлені запитання (в усній та письмовій формі), відповідно до вимог програми курсу; вільно застосовує одержані знання на практиці, оперує відомим фактами та відомостями з інших предметів; домашню самостійну роботу виконує правильно, у встановлені терміни.

«Добре» – студент достатньо володіє навчальним матеріалом; відповідає без навідних запитань, припускає окремі несуттєві помилки, неточності, які здатний виправити після вказівки на них викладача; вміє застосовувати одержані знання на практиці; домашню самостійну роботу виконує з несуттєвими зауваженнями.

«Задовільно» – студент обізнаний у матеріалі навчального предмету; на задані запитання не завжди може відповісти чітко і повно, що потребує додаткових і уточнюючих запитань викладача; домашню самостійну роботу виконує не повністю, з помилками.

«Незадовільно» – студент має поверхневі, окремі уявлення про навчальний предмет; часто не може правильно відповісти на поставлені запитання, при відповіді припускає грубі помилки; домашню самостійну роботу не завжди спроможний зробити правильно.

Шкала оцінювання

Таблиця 6

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для іспиту, курсової роботи (проекту), практики	для заліку
90–100	A	Відмінно	Зараховано
82–89	B	Добре	
75–81	C		
67–74	D	Задовільно	
60–66	E		
1–59	Fx	Незадовільно	Незараховано (з можливістю повторного складання)

VII. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. А. Абдрахманов. Этимологические исследования – основная задача в топонимике /А. Абдрахманов // Територіальні діалекти і власні назви. –К.: Наук. думка, 1965. – С. 157-159.
2. Адміністративно-територіальний устрій Української РСР на 1 січня 1987 року. – К., 1987. – 504 с.
3. Ажнюк Б. М. Українські власні назви (антропоніми й топоніми) в англійському написанні / Б. М. Ажнюк // Мовознавство. – 1993. – № 1. – С. 3-15.
4. Андерш Й. Ф. Уживання великої літери у власних назвах (Спостереження над мовою сучасного нарису)/ Й.Ф. Андерш // Культура сл. – К., 1981. – Вип. 11. – С. 90-94.
5. Аркушин Г. Варіанти імені, жартівливі прізвиська, псевдоніми та криптоніми Лесі Українки / Г. Аркушин // Дивослово. – 1995. – № 2. – С.15-16.
6. Аркушин Г. "Всі України" і "кожна Росія" (Про топоніми з узагальнюючим значенням) // Культура сл. – К., 1986. - Вип. 46-47. - С. 79-82.
7. Аркушин Г. Силенська гуторка. - Мельбурн: Спадщина, 1994. - С.49-59.
8. Аркушин Г. Л. Прийменник і префікс *за* в мікротопонімії Волині та Західного Полісся // Проблеми регіональної ономастики: Тези доп. і повідомл. наук, семінару. - К., 1994. – С. 3-4.
9. Аркушин Г. Л. Прізвиська вчителів: мотивація, словотвір, виховний аспект//Урок української. – 1999. – № 2-3. – С. 28-33.
10. Аркушин Г. Л. Улюблена народом ріка // Культура сл. – К., 1981. – Вип. 21. – С. 68-72.
11. Бабій Ф. Й. Використання місцевих топонімів під час вивчення розділу "Словотвір" // Укр. мова і л-ра в шк. – 1975. – № 8. – С. 82-85.
12. Белей Л. Ім'я дитини в українській родині: Словник-довідник. – Ужгород, 1993. – 117 с.
13. Белей Л. Літературно-художні імена-символи // Культура сл. – К., 1996. – Вип. 46-47. – С. 63-67.
14. Белей Л. Про соціальне в українській антропонімії// Укр. мова і л-ра в шк. – 1990. – № 10. – С. 49-51.
15. Белей О. Про власні назви підприємств сучасного Закарпаття // Культура сл. – К., 2000. – Вип. 53-54. – С. 125-129.
16. Белей О. Про функції українських фірмонімів // Сучасні проблеми мовознавства та літературознавства. – Ужгород, 2000. – Вип. 2. – С. 10-14.
17. Беринга П. Лексикон славеноросский и имен тлькование. – К., 1627; 1653.
18. Близнюк Б. Про дві найпродуктивніші словотвірні моделі гуцульських прізвищ // Проблеми регіональної ономастики: Тези доп. і повідомл. наук, семінару. – К., 1994. – С. 7-8.
19. Богдан С. К. Варіанти власних імен у прибузьких говірках // Проблеми регіональної ономастики: Тези доп. і повідомл. наук, семінару. – К., 1994. – С. 9-10.
20. Богдан Ф. Словник українських прізвищ у Канаді. – Вінніпег; Ванкувер, 1971. – 354 с.

21. Бондалетов В. Д. Русская ономастика. – М.: Просвещение, 1983. – С. 224.
22. Боруцький С. Як назвати немовля? // Людина і світ. – 1994. – №10. – С. 39-43.
23. Братушенко Т. Д. Словотвор зменшено-пестливих розмовних варіантів власних імен // Укр. мова і л-ра в шк. – Абдрахманов 1982.- № 1. – С. 67-68.
24. Бурячок А. А. Правописний словник імен і найпоширеніших прізвищ. – К.: Бутенко Н. П. Словник асоціативних норм української мови. – Л., 1979. – 120 с.
25. Бучко Д. Ойконіми Покуття, утворені від родових назв / Д. Бучко // Проблеми регіональної ономастики : Тези доп. і повідомл. наук, семінару. – К., 1994. – С. 15-16.
26. Бучко Д. Г. Походження назв населених пунктів Покуття / Д. Г. Бучко. – Л., 1990. – 142 с.
27. Введенская Л. А., Колесников Н. П. От собственных имен к нарицательным / Л.А. Введенская, Н.П. Колесников. – М.: Просвещение, 1989. – 143 с.
28. Вербич С. О. Діалектна лексика в моделі "апелятив-гідронім" / С. С. Вербич // Проблеми слов'янської ономастики: Зб. наук, пр. – Ужгород, 1999. – С. 23-26.
29. Вербич С. О. Гідронімія басейну Нижнього Дніпра. Етимологічний словник / С.О. Вербич. – Луцьк, 2013. – 156 с.
30. Вербич С. О. Мікротопонімія як відбиття розвитку лексико-семантичної моделі "апелятив-онім" / С. О. Вербич // Наукові записки Кіровоград, держ. пед. ун-ту ім. В. Винниченка. - Кіровоград, 2001. – Вип. 37. – С. 16-18.
31. Вихованець І. Р. Краса в імені твоїм / І. Р. Вихованець // Вихованець І.Р.. Таїна слова. – К.: Рад. шіс, 1990. – С. 91-104.
32. Вихованець І. Р. На меридіанах *енко* і *ук* / І. Р. Вихованець // Вихованець І. Р. Таїна слова. – К.: Рад. шк., 1990. – С. 105-110.
33. Гаврилова Т. О., Хоменко Н. Д. Дидактичний матеріал з топоніміки / О. Т. Гаврилова, Н. Д. Хоменко // Укр. мова і л-ра в шк. – 1984. – № 4. – С. 51-54.
34. Гайдукевич Т. Коли сформувались українські прізвища / Т. Гайдукевич // Жовтень. – 1987. – № 6. – С. 92-95.
35. Галас К. Й. Словник українських топонімів Закарпаття / К. Й. Галас // Українська мова на Закарпатті у минулому і сьогодні: Матер. наук.-практ. конф. (Ужгород, 5-6 травня 1992 року). – Ужгород, 1993. – С.109-117.
36. Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів / Д. І. Ганис, І. С. Олійник. – К.: Вища шк., 1985. – 360 с.
37. Глинський І. Твоє ім'я - твій друг / І. Глинський. – К.: Веселка, 1970.- 224 с.
38. Горпинич В. О. Історія ад'єктоніма *ровенський* (*рівенський*, *рівненський*) в українській мові / В. О. горпинич // Мовознавство. – 1993. – № 1. – С. 47-52.

39. Горпинич В. О., Корнієнко І. А. Прізвища Дніпровського Припоріжжя / В. О. Горпинич, І А. Корнієнко. – Д.: Пороги, 2003. – 272 с.
40. Гриценко П. Ю. «У справедливих армій доля завжди прекрасна» / П. Ю. Гриценко // Укр. мова і л-ра в шк. – 1985. – № 5. – С. 47. (Топоніми в художніх творах).
41. Громко Т. В., Лучик В. В., Поляруш Т. І. Словник народних географічних термінів Кіровоградщини / Т. В. Громко, В. В. Лучик, Т. І. Поляруш. – К.; Кіровоград, 1999. — 222 с.
42. Данилюк О. К. Словник народних географічних термінів Волині / О. К. Данилюк. – Луцьк: Надстир'я, 1997. – 103 с.
43. Дей О. Словник українських псевдонімів і криптонів / О. Дей. – К.: Наук. думка, 1969- 557 с.
44. Добровольська О. Про що розповідають нам козацькі "Реєстри" 1649 р. // Культура сл. – К., 2001. – Вип. 57-58. – С. 81-88.
45. Дубова Н. Г. Некоторые особенности кличек охотничьих собак / Н. Г. Дубова // Вопросы ономастики: Собственные имена в системе языка. – Свердловск, 1980. – С. 145-149.
46. Етимологічний словник літописних географічних назв Південної Русі- К.: Наук, думка, 1985. – 254 с.
47. Єфименко І. Як правильно написати прізвище? / І. Єфименко // Культура сл. – К., 2001. – Вип. 57-58. – С. 112-115.
48. Желєзняк І. М. Ареальне вивчення слов'янських антропонімів з усіченим другим компонентом композита / І. М. Желєзняк // Мовознавство. – 1972. – № 2. – С. 67-74.
49. Желєзняк І. М. Багатомірність ономастичних ареалів / І. М. Желєзняк // Проблеми регіональної ономастики: Тези доп. і повідомл. наук, семінару. –К., 1994. – С. 24-25.
50. Желєзняк І. М. Слов'янська антропоніміка (вибрані статті) / І. М. Желєзняк / [відп. ред. В.П.Шульгач]. – К., 2011. – 288 с.
51. Зверев А. Д. Про власні та загальні назви / А. Д. Зверев // Мовознавство. – 1976. – №1. – С. 32-37.
52. Имя нарицательное и собственное. – М.: Наука, 1978. – 207 с.
53. Ірклієвський В. Етимологічний словник українських прізвищ / В. Ірклієвський. – Мюнхен, 1987. – 903 с.
54. Історія міст і сіл УРСР: Волинська область. – К., 1970. – 746 с.
55. Карпенко О. П. Гідронімікон Центрального Полісся / О. П. Карпенко. – К.: Кий, 2003. – 317 с.
56. Карпенко О. П. Назви річок Нижньої Правобережної Наддніпрянщини / О. П. Карпенко. – К.: Наук, думка, 1989. –190 с.
57. Карпенко Ю. А Названия звездного неба / О. П. Карпенко. – М., 1985.
58. Карпенко Ю. О. Велика Ведмедиця / О. П. Карпенко // Мовознавство. – 1972. – №1. – С. 59-66.
59. Карпенко Ю. О. До походження астроназв (Молочний шлях) / Ю. О. Карпенко // Мовознавство. – 1976. – №4. – С. 50-56.
60. Карпенко Ю. О. Походження астрономічних назв / Ю. О. Карпенко // Укр. мова і л-ра в шк. – 1971. – № 4. – С. 87-91.

61. Клименко Н. Ф. Як народжується слово / Н. Ф. Клименко. – К.: Рад. шк., 1991. – 287 с.
62. Ковалев Г. Ф. Этнос и имя / Г. Ф. Ковалев. – Воронеж: Воронеж. гос. ун-т, 2003. – 236 с.
63. Ковалик І.І. Про власні і загальні назви в українській мові / І. І. Ковалик // Мовознавство. – 1977. – № 2. – С. 11-18.
64. Ковалик І. І. Словотвір особових імен в українській мові (здрібніло-пестливі утворення) / І. І. Ковалик // Територіальні діалекти і власні назви. – К.: Наук. думка, 1965. – С. 216-225.
65. Коваль А. П. Життя і пригоди імен / А. П. Коваль. – К.: Вища шк., 1988. – 239 с.
66. Козачук Г. О. Топонімічний матеріал на уроках фонетики та морфології / Г. О. Козачук // Укр. мова і л-ра в шк. – 1972-№ 9. – С. 48-50.
67. Кравчук Д. М. Учням про ономастику / Д. М. Кравчук // Укр. мова і л-ра в шк. – 1979. – № 6. – С. 66-74.
68. Крестные имена людей // Словарь української мови / Упорядкував з додатком власного матеріалу Б. Грінченко. – К., 1959. – Т. IV. – С. 548-563.
69. Купчинський О. А. Найдавніші слов'янські топоніми України як джерело історико-географічних досліджень / О. А. Купчинський. – К.: Наук. думка, 1981. – 250 с.
70. Літературна ономастика української та російської мов. – К., 1992.
71. Лобода В. В. Топонімія Дніпро-Бузького межиріччя / В. В. Лобода. – К.: Вища шк., 1976. – 231 с.
72. Масенко Л. Т. Антична назва в українській поетичній мові // Мовознавство. – 1987. – № 5. – С. 55-61.
73. Масенко Л. Т. Гідронімія східного Поділля / Л. Т. Масенко. – К.: Наук. думка, 1979. – 102 с.
74. Масенко Л. Т. Українські імена і прізвища / Л. Т. Масенко. – К., 1990. – 47 с.
75. Митрополит Іларіон. Дохристиянські вірування українського народу. – К.: Обереги, 1992. – 424 с.
76. Никонов В. А. Введение в топонимику / В. А. Никонов. – М.: Наука, 1965. – 180 с.
77. Никонов В. А. География фамилий / В. А. Никонов. – М.: Наука, 1988. – 191 с.
78. Німчук В. В. Українські прізвища з суфіксами -ук, -чук та етимологічно споріднені утворення В. В. Німчук // Українська діалектологія і ономастика. – К. Наук. думка, 1964. – С. 194-211.
79. Осташ Н. Л., Осташ Р. І. Власні особові імена в антропонімії Холмщини / Н. Л. Осташ, Р. І. Осташ // Проблеми регіональної ономастики: Тези доп. і повідомл. наук, семінару. – К., 1994. – С. 38-39.
80. Осташ Р. Із життя сучасних українських прізвищ / Р. Осташ // Українська пропріальна лексика : матер. наук, семінару (Київ, 13-14 вересня 2000 року). – К.: Кий, 2000. – С. 115-121.
81. Осташ Р. І. До походження прізвищевих назв Реєстру (спроба етимологічного словника) / Р. І. Осташ // Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – К.: Наук. думка, 1995. – С. 517-567.

82. Пахомова С. М. Як іменували жінку в Давній Русі / С. М. Пахомова // Укр. мова і л-ра в шк. – 1984. – № 5. – С. 52-54.
83. Питання історичної ономастики України. – К.: Наук, думка, 1994. – 338 с.
84. Півторак Г. П. З історії власних імен людей / Г. П. Півторак // Укр. мова і л-ра в шк. – 1986. – № 7. – С. 68-69.
85. Плачинда С. Словник давньоукраїнської міфології / С. Плачинда. – К.: Укр. письменник, 1993. – 63 с.
86. Пура Я. О. Край наш у назвах / Я. О. Пура. – Рівне, 1991. – Ч. I. – 216 с.
87. Пура Я. О. Походження назв територіальних мікрооб'єктів Рівненщини / Я. О. Пура. – Рівне, 1990. – Т. 1. – 206 с.
88. Редько Ю. К. Довідник українських прізвищ / Ю. К. Редько. – К.: Рад. шк., 1969. – 255 с.
89. Редько Ю. К. Сучасні українські прізвища / Ю. К. Редько. – К.: Наук. думка, 1966. – 216 с.
90. Реєстр Війська Запорозького 1649 року. – К.: Наук, думка, 1995. – 592 с.
91. Рудковська Н. Полонізми у складі мікротопонімів Волині та Західного Полісся / Н. Рудковська // Проблеми регіональної ономастики: Тези доп. і повідомл. наук, семінару. – К., 1994. – С. 52-53.
92. Скорук І. Д. Характеристика чоловічого іменника м. Луцька в ХХ ст. / І. Д. Скорук // Мовознавство. – 1999. – № 2-3. – С. 35-42.
93. Скрипник Л. Г., Дзятківська Н. П. Власні імена людей : Словник-довідник. – 2-ге вид., випр. й доп. – К.: Наук, думка, 1996. – 335 с.
94. Словник гідронімів України. – К.: Наук, думка, 1979. – 781 с.
95. Словник мікрогідронімів України / За редакцією О. П. Карпенко. – К.: Обереги, 2004. – 440 с.
96. Словник прізвищ: практичний словозмінно-орфографічний (на матеріалі Чернівеччини). – Чернівці: Букрек, 2002. – 423 с.
97. Трійняк І. І. Словник українських імен / І. І. Трійняк. – К.: Довіра, 2005. – 509 с.
98. Український правопис. - К.: Наук, думка, 2000. - 236 с.
99. Франко З. Т. Граматична будова українських гідронімів / З. Т. Франко. – К.: Наук. думка, 1979. – 185 с.
100. Худаш М. Л. З історії української антропонімії / М. Л. Худаш. – К.: Наук. думка, 1977. – 236 с.
101. Худаш М. Л. Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів / М. Л. Худаш. – К.: Наук. думка, 1995. – 362 с.
102. Цинкаловський О. Стара Волинь і Волинське Полісся : Краєзнавчий словник – від найдавніших часів до 1914 року) : у 2 т. / О. Цинкаловський – Вінніпег, 1984-1986.
103. Цілуйко К. К. Гідроніміка і гідронімія (огляд гідронімічних анкет) / К. К. Цілуйко // Мовознавство. – 1968. – № 2. – С. 56-63.
104. Чучка П. П. Сліди Дажбога в мікротопонімії Ужгорода / П. П. Чучка // Питання історичної ономастики України. – К.: Наук. думка, 1994. – С. 166-169.
105. Чучка П. ГТ. Слов'янський зоонім VI ст. / П. П. Чучка // Питання історичної ономастики України. – К.: Наук, думка, 1994. – С. 248-254.
106. Шульгач В. П. Ойконімія Волині: Етимологічний словник-довідник / В.П. Шульгач. – К.: Кий, 2001. – 189с.

107. Шульгач В. П. Праслов'янський гідронімний фонд (Фрагмент реконструкції) / В. П. Шульгач. – К., 1998. – 368 с.

108. Шульгач В. П. До походження назви *Волинь* / В. П. Шульгач В. П. // Ойконімія Волині: Етимологічний словник-довідник. – К.: Кий, 2001. – С.181-189.

109. Шульгач В.П. Нариси з праслов'янської антропонімії / В. П. Шульгач. – К., 2008. – Ч. 1. – 413 с.